

نامه به مدیر مسئول روزنامه سلام

مدیر مسئول محترم روزنامه سلام

با سلام،

در ستون «الو سلام» در شماره ۲۵ آذر ماه ۷۴ آن روزنامه، در پاسخ یکی از خوانندگان که ادعای آزادی‌خواهی گردانندگان روزنامه سلام را زیر سوال برده، نسبت به نبود آزادی برای گروه‌هایی مانند نهضت آزادی ایران که صادق و مورد اعتماد مردم هستند اعتراض داشته است، مطالبی علیه نهضت آزادی قلمی شده بود که لازم است بر طبق قانون مطبوعات، توضیحات زیر را در پاسخ به آن مطالب در نخستین شماره بعدی روزنامه درج فرمایید.

از اینکه اذعان و تصدیق فرموده‌اید که در میان سران نهضت آزادی چهره‌های ملی - مذهبی برجسته‌ای مانند بازرگان بوده‌اند و بر خلاف رویه مرسوم، همه واقعیات را انکار نکرده‌اید متشکریم، اما از این بابت که چهره‌های شاخص دیگر نظیر مرحوم آیت‌الله طالقانی، دکتر یدالله سبحانی، احمد صدرحاج سیدجوادی، دکتر ابراهیم یزدی و دیگرانی را که بحمدالله در قید حیاتند و به فعالیت سیاسی و دینی خود ادامه می‌دهند، کتمان نموده و چنین القا کرده‌اید که در میان افراد فعلی نهضت پیش‌کسوتان مبارزه وجود ندارد کمال بی‌انصافی را به خرج داده‌اید.

از شما می‌پرسیم که آیا تشکیل نهضت آزادی قائم به فرد بوده است؟ هر چند که مرحوم مهندس بازرگان در تأسیس و رهبری نهضت آزادی ایران نقش کلیدی و اساسی داشته است، نهضت آزادی یک حزب متشکل با سابقه ۴۰ ساله در کشور است و با وجود آنکه تعدادی از رهبران و فعالان آن در رژیم گذشته زندان و شکنجه دیده و یا آواره از وطن بوده‌اند و متأسفانه در جمهوری اسلامی نیز تحت فشارها، مضایق و اتهامات بی‌اساس دیگر قرار داشته‌اند، سرفرازانه به حیات خود ادامه داده است و برای اثبات اهمیت و جایگاه آن در میان مردم همین دلیل بس که هنوز پس از درگذشت مهندس بازرگان، هیأت حاکمه کنونی که بعضاً به حقانیت نهضت و نهضتی‌ها و اندیشه نهضت اعتراف می‌کند، از فعالیت آزاد این حزب شناخته شده جلوگیری می‌نماید.

آیا این امر صرفاً ناشی از تنگ‌نظری است یا آن که به واقع نگرانی عمیقی از اعتماد و اقبال مردم به نهضت آزادی وجود دارد؟ چرا جناح‌هایی از حاکمیت خود دائماً نهضت آزادی را مطرح می‌کنند و به طور یکطرفه آن را می‌کوبند؟ چرا هنوز بسیاری از روزنامه‌ها و نشریات مجاز نیستند که حتی نام نهضت آزادی را آزادانه و بیطرفانه و نه برای دروغ‌بستن و تهمت‌زدن مطرح کنند؟

اینکه بر طبق کلیشه تکراری متداول نوشته‌اید که دولت موقت در پی تسخیر لانه جاسوسی آمریکا به عنوان اعتراض استعفا کرد، نادرست است و همان طور که به کرات توضیح داده شده ولی گوش شنوایی وجود نداشته است، دولت موقت اولاً دولت نهضت آزادی نبود و ثانیاً قبل از آن قضیه نیز چند بار در اعتراض به تعدد مراکز قدرت و کارشکنی‌ها و هرج و مرج و موجی که عده‌ای ایجاد کرده بودند استعفا کرده بود تا سرانجام استعفای آن با تقدیر از زحمات چندین ماهه‌اش مورد قبول قرار گرفت.

به هر حال، انتظار می‌رود که روزنامه‌هایی مانند سلام که خود از کمبود آزادی شکایت دارند و طعم تلخ حق‌کشی و قانون‌شکنی را، هر چند اندک، چشیده‌اند، بیش از آنکه بخواهند موضوعات اساسی جامعه مانند آزادی احزاب و مطبوعات را لوٹ کنند، از حق و حقیقت دفاع نمایند و به خوانندگان خود آگاهی دهند که نهضت آزادی به ناحق قربانی انحصارطلبی‌ها، قدرت‌جویی‌های خودخواهانه، زور، فشار و ستم شده است، تا آن حد که حتی روزنامه‌ای مانند سلام نیز قادر نیست که حق را درباره آن آزادانه بیان کند.

والسلام

بخش روابط عمومی